

29 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 641/94, 652/94)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος — Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Διενεργούνται από τον Προϊστάμενο και μόνον ελλείψει εξουσιοδοτικής πρόνοιας για μεταβίβαση της αρμοδιότητας του Προϊσταμένου — Οι περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση προαγωγών με συστάσεις δι' αντιπρόσωπου — Οι προαγωγές άκυρες.

5

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές προσβλήθηκε η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Επιμελητές, 1ης Τάξης (Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμό). Οι συστάσεις κατά τη διαδικασία των προαγωγών είχαν υποβληθεί από "αντιπρόσωπο" του Γενικού Διευθυντή ο οποίος λόγω ταξιδιού κωλυόταν να τις υποβάλλει ο ίδιος.

10

Το Ανωτάτο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

Ο νομοθέτης, με το Άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), έχει επιλέξει για ευνοήτους λόγους τον "προϊστάμενο του οικείου τμήματος" στον οποίο έχει εναποθέσει την ευθύνη για υποβολή συστάσεων που αφορούν σε προαγωγές. Ο ίδιος ο νόμος δεν παρέχει την ευχέρεια μεταβίβασης της ευθύνης ή αρμοδιότητας παροχής συστάσεων, που θα ήταν η μόνη δικαιολογητική βάση για τέτοια ενέργεια.

20

25

Έγινε επίκληση, γενικευτικά, από το δικηγόρο της Δημοκρατίας

στις διατάξεις του Άρθρου 3(2) του περί Εκχωρήσεως της Ενασχίσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινός Νόμου, Νόμος του 1962 (Ν. 23/62).

Δεν διαφαίνεται συσχετισμός με τους αξιωματούχους που απαριθμεί το Άρθρο 3(2) του Ν. 23/62. Ούτε μπορούσε να έχει τέτοιες ερμηνευτικές προεκτάσεις. Θα ήταν εμφανείς οι κίνδυνοι εκφυλισμού και εξουδετέρωσης της σημαντικής αυτής αρμοδιότητας για το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας σε περίπτωση που ήταν δυνατή η ανέλεγκτη μεταβίβασή της σε άλλο υπάλληλο.

5

10

Υπάρχει και μια άλλη όψη. Από την ανάγνωση των συστάσεων, που είναι διατυπωμένες σε δύο περίπου σελίδες του πρακτικού, διακρίνει κανείς τον έντονο προσωπικό τόνο των εν προκειμένω συστάσεων στις οποίες είχε προβεί ο παρευρεθείς. Προκύπτει ότι εξέφραξε τις δικές του απόψεις. Όχι εκείνες του Διευθυντή, όπως απαιτεί ο νόμος.

15

Η γνώμη που έχει σχηματίσει το Δικαστήριο βρίσκει πλήρες έρεισμα στην υπόθεση **Φ. Στυλιανίδης κ.ά ν. Ε.Δ.Υ.** Και συμφωνεί απόλυτα με τις επιπτώσεις πάνω στη νομιμότητα της πράξης, όπως διαγράφονται στην απόφαση εκείνη.

20

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με
Λ.Κ.200 έξοδα.*

25

Αναφερόμενη υπόθεση:

Στυλιανίδη κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 1873.

Προσφυγές.

30

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 4/3/94, με την οποία προήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Επιμελητή, 1ης Τάξης, στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, αντί των αιτητών.

35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

*Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης
η αίτηση.*

40

Καμία εμφάνιση για τα Ενδιαφερόμενα μέρη.

Cur. adv. vult.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Στις 4/3/94 η καθής η αίτηση Επιτροπή απο-
 φάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων από τις
 15/4/94 στη θέση Επιμελητή 1ης τάξης στο Υπουργείο Παιδείας
 και Πολιτισμού. Είναι η Γιαννούλα Παπαέλληνα-Σκοτεινού της
 10 οποίας την προαγωγή προσβάλλουν η αιτήτρια στην προσφυγή
 αρ. 652/94 και ο αιτητής στην 641/94. Στην τελευταία αυτή αίτη-
 ση συμπροσβάλλεται και η προαγωγή στην ίδια θέση της Λητώς
 Χ. Βαλιαντή και του Ανδρέα Βασιλειάδη. Η επίδικη απόφαση
 δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις
 15 27/5/94. Είναι φανερός ο λόγος συνεκδικαζόμενες τους. Θα μπορού-
 σε εδώ να λεχθεί ότι οι συνεκδικαζόμενες προσφυγές αρ. 512 και
 513/94, που στρέφονταν κατά της ίδιας πράξης, αποσυνδέθηκαν,
 κατόπιν σχετικού αιτήματος και αποσύρθηκαν. Η απόρριψη
 τους έγινε στις 14/9/95.

15 Η Ε.Δ.Υ. κάλεσε με επιστολή της το Γενικό Διευθυντή του
 Υπουργείου να εκφέρει, ως προϊστάμενος του τμήματος που υπη-
 ρετούσαν οι υποψήφιοι, τις απόψεις του κατά την κρίσιμη συνε-
 20 δρίαση που έγινε, όπως αναφέρθηκε στην αρχή, στις 4/3/94. Ο τε-
 λευταίος πληροφόρησε την Επιτροπή (επιστολή ημερ. 28/2/94) ότι
 "λόγω απουσίας μου στο εξωτερικό έχω εξουσιοδοτήσει τον Πρώ-
 το Διοικητικό Λειτουργό του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτι-
 σμού κ. Χρ. Ιωάννου να με αντιπροσωπεύσει στην εν λόγω συνε-
 25 δρίαση". Πράγματι στη συνεδρίαση παρέστη ο κ. Ιωάννου "ως εκ-
 πρόσωπος του Γενικού Διευθυντή" όπως καταγράφηκε στο πρα-
 κτικό της απόφασης και σύστησε τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη.
 Όπως προκύπτει από το ίδιο πρακτικό οι συστάσεις αυτές είχαν
 επίδραση, θα ήταν καλύτερα να πει κανείς κυριαρχική επίδραση,
 30 στη διαμόρφωση της κρίσης της Επιτροπής.

Με αφορμή αυτό το γεγονός ο δικηγόρος των αιτητών υπέ-
 βαλε πως η σύσταση είναι παράνομη. Ο νόμος αναθέτει την υπο-
 χρέωση σε προϊστάμενο τμήματος ο οποίος δεν έχει δικαίωμα
 να εκχωρεί σε άλλο υπάλληλο την αρμοδιότητα που του παρέχει
 35 το άρθρ. 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90.
 Για να υποστηρίξει τη σκέψη του αναφέρθηκε σε απόφαση του
 Προέδρου του Δικαστηρίου στην *Φ. Στυλιανίδης & Άλλοι v.*
Ε.Δ.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 1873.

40 Η διαζευκτική πρόταση του κ. Αγγελίδη που αφορά το ίδιο
 θέμα είναι πως οι συστάσεις ήταν ανατιολόγητες. Περαιτέρω
 ότι δεν αποκαλύπτεται η πηγή των πληροφοριών του κ. Ιωάν-
 νου. Το παράπονο σχετίζεται με τις πληροφορίες που πήρε για
 τους υποψηφίους από τους άμεσα προϊστάμενους τους και τον

Πρώτο Επιμελητή, πράγμα που αναφέρεται ρητά στο πρακτικό. Προσβάλλεται σαν αναιτιολόγητη και η ίδια η επίδικη απόφαση. Τέλος ο συνήγορος σχολιάζει τα στοιχεία που αφορούν στα κριτήρια προαγωγής που προβλέπει ο νόμος για να προβάλει τη θέση ότι οι αιτητές υπερέχουν ή είναι ισάξιοι των προαχθέντων. 5

Προτεραιότητα έχει το πρώτο θέμα που έθιξε ο συνήγορος. Είναι φανερό πως έχει κυριαρχική σημασία. Ο νομοθέτης, με το άρθρ. 35(4), έχει επιλέξει για ευνόητους λόγους τον "προϊστάμενο του οικείου τμήματος" στον οποίο έχει εναποθέσει την ευθύνη για υποβολή συστάσεων που αφορούν σε προαγωγές. Ο ίδιος ο νόμος δεν παρέχει την ευχέρεια μεταβίβασης της ευθύνης ή αρμοδιότητας παροχής συστάσεων, που θα ήταν η μόνη δικαιολογητική βάση για τέτοια ενέργεια. 10

Έγινε επίκληση, γενικευτικά, από το δικηγόρο της Δημοκρατίας στις διατάξεις του άρθρ. 3(2) του περί Εκχωρήσεως της ενασχήσεως των Εξουσιών των Απορρεουσών εκ τινος Νόμου, Νόμος του 1962 (Ν. 23/62). Όμως η προσεκτική ανάγνωση των διατάξεων αυτών δείχνει ότι η εμπέλεια τους περιλαμβάνει μόνο Υπουργό ή Ανεξάρτητο Αξιωματούχο της Δημοκρατίας ή άλλη αρχή στη Δημοκρατία. Δεν μπορεί να καλύπτει "Προϊστάμενο Τμήματος" που, σύμφωνα με τις ερμηνευτικές διατάξεις του άρθρ. 2 του Ν. 1/90, "σημαίνει αυτόν που κατέχει την ιεραρχικά ανώτατη θέση στο Τμήμα". Δε διαφαίνεται συσχετισμός με τους αξιωματούχους που απαριθμεί το άρθρ. 3(2) του Ν. 23/62. Ούτε μπορούσε να έχει τέτοιες ερμηνευτικές προεκτάσεις. Θα ήταν εμφανείς οι κίνδυνοι εκφυλισμού και εξουδετέρωσης της σημαντικής αυτής αρμοδιότητας για το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας σε περίπτωση που ήταν δυνατή η ανέλεγκτη μεταβίβαση της σε άλλο υπάλληλο. 15 20 25 30

Υπάρχει και μία άλλη όψη. Από την ανάγνωση των συστάσεων, που είναι διατυπωμένες σε δύο περίπου σελίδες του πρακτικού, διακρίνει κανείς τον έντονο προσωπικό τόνο των συστάσεων στις οποίες είχε προβεί ο παρευρεθείς. Προκύπτει ότι εξέφραζε τις δικές του απόψεις. Όχι εκείνες του Διευθυντή, όπως απαιτεί ο νόμος. Αρχεί το ακόλουθο απόσπασμα για να δείξει τη βασιμότητα της θέσης: 35

"Γνωρίζω προσωπικά πολλούς από τους υποψηφίους, ιδιαίτερα τους παλαιότερους, εξαιτίας της μακρόχρονης παραμονής μου στο Υπουργείο σε υπεύθυνες θέσεις. Παρά ταύτα, τόσο γι' αυτούς όσο και για τους υπόλοιπους υποψηφίους που δε γνωρίζω, πήρα πληροφορίες για την προσφορά, την αξία 40

καθώς και την καταλληλότητα τους για την υπό πλήρωση θέση τόσο από τους άμεσα προϊσταμένους τους όσο και από τον Πρώτο Επιμελητή."

- 5 Η γνώμη που έχω σχηματίσει βρίσκει πιστεύω πλήρες έρεισμα στην υπόθεση **Φ. Στυλιανίδης**, ανωτέρω. Και συμφωνώ απόλυτα με τις επιπτώσεις πάνω στη νομιμότητα της πράξης, όπως διαγράφονται στην απόφαση:
- 10 "Οι αξιολογήσεις και συστάσεις που υποβλήθηκαν στις υποθέσεις που αποτελούν το αντικείμενο αυτών των προσφυγών, δεν προήλθαν από την αρχή που προβλέπει ο νόμος. Η υποβολή τους ήταν παράνομη. Και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. έκνομη εφόσον λήφθηκε στην απουσία των στοιχείων που προβλέπει
- 15 ο νόμος - συστάσεις του Προϊσταμένου - και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του λήφθηκαν υπόψη οι συστάσεις αξιωματούχου άλλου από εκείνο που καθορίζει ο νόμος."

- 20 Η κατάληξη αυτή καθιστά αχρείαστη την ενασχόληση μου με οποιονδήποτε άλλο από τους λόγους που προβλήθηκαν για την ακύρωση της πράξης.

- 25 Οι προσφυγές πετυχαίνουν. Επιδικάζω £200 έξοδα σε βάρος του δημοσίου. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολο της δυνάμει των διατάξεων του άρθρ. 146.4(β) του Συντάγματος.

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με
£200 έξοδα.*